

1939-12-23

AFSENDER MODTAGER

Sigurd Johanne Giersing, Anna Syberg, Ernst Syberg, Franz Syberg,
Swane Hans Syberg, Lars Syberg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:
Fritz Syberg døde 20. december 1939

Afsendersted:
Plejerup, Malergården

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Gårdens og byens navn er skrevet
øverst s. 1

Omtalte personer:
Martin Arnbak
Poul S. Christiansen
Harald Giersing
Elisa Hansen
Peter Hansen
Karl Isakson
Knud Kyhn
Alhed Larsen
Johannes Larsen
Siegfred Neuhaus
Theodor Philipsen
Karl Schou
Agnete Swane
Henrik Swane
Lars Swane
Aase Swane
Ernst Syberg
Marie Syberg
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, 2010/57, A 120, Lb. 2, 1258

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Boet efter Peter von Syberg

DOKUMENTINDHOLD

Sigurd Swane har kendt alle Sybergs børn længe. Swane husker, da Fritz Syberg slog igennem på Den Frie. Fritz og Anna var glade, men uimponerede over de fester, der derefter blev holdt. Swane lærte en masse kunstnere at kende dengang.

I 1909 inviterede Anna og Fritz Syberg Swane til at komme til Fyns Hoved. Fritz Syberg sad i komiteen på Århusudstillingen og lod Swane få billeder med både dér og på Den Frie.

Swane var ked af at høre, at Syberg havde det så dårligt. For nyligt stod han og beundrede tre Syberg-malerier i Arnbaks Kunsthandel.

Swane ville gerne være kommet til begravelsen, men han må holde jul med sine børn.

TRANSSKRIFTION

Malergården. Plejerup pr. Grevinge. 23-12-39.

Kære store Søskendeflok, som jeg kender mere eller mindre og som jeg, med Undtagelse af den yngste lille (som jo ikke er lille mere) engang kendte så godt, at jeg ved, at dem jeg har set noget til gennem Årene, kender jeg bestandig som gamle Venner og at jeg føler sådan også for de andre (den lille yngste iberegnet) - kære allesammen som nu er samlede på Pilegården, i Tankerne er også jeg tilstede dér - for at takke og sige Farvel til jeres Fader med det stærke, varme levende Sind.

Da I var Børn oplevede jeg som ung i nærmeste Samvær med ham og jeres hjertevarme Moder hans store Udstilling i den Frie Udstillings Bygning, der blev hans Livs strålende Gennembrud. Jeg husker ham, overrasket, stemt til Fest og Glæde, urokket i sin Jævnhed, stærk sund og frodig. De fine Fester han og jeres Moder blev bedt til (ved en af dem havde de spist på Guldallerkner - jeg tror de største af jer endnu kan tænke jer jeres Moder fortælle derom, muntert og ganske uimponeret, sådan som jeg endnu kan høre hendes Stemme) var jeg ikke med til, men fra Dag til Dag satte de mig Stævne på Udstillingen eller hvor de mødtes med deres Malervenner, som jeg alle lærte at kende i de Dage, gamle Theodor Philipsen, Las og Be, Peter Hansen og hans Kone, Karl Schou og jeres "Tante Marie" og måske flere - ja Karl Isaksson, som jeg kendte i forvejen - - var der flere - der var mange andre Mennesker - Zahrtmann tror jeg også jeg atter strejfede i de Dage - - Det var før Krigen, hvad der end kunde tynde Mennesker, var der endnu en Lethed, en Optimisme i Sindet, som måske kun var delvist berettiget, men dog var så indtagende og uskyldig, så fri som den ikke siden har kunnet trives i vore

Himmelstrøg.

Og inden disse to søde overraskende Mennesker, som havde opsøgt mig ukendte unge Mand, fordi de havde glædet sig over mine Billeder på Århusudstillingen i 1909 (antagne fordi jeres Fader havde siddet i Komiteen og holdt på dem) inden de var rejst havde de indbudt mig til til Maj at komme til dem i Kerteminde og derfra tage med op til det fjerne næsten ubetrådte Fynshoved.

Til da havde jeg levet meget isoleret, fra Akademiet i Venskab, i nært Venskab med Harald Giersing og Neuhaus x) - havde naturligvis truffet andre jævnaldrende, havde gået hos Zahrtmann og dér også lært Poul Christiansen at kende, men mest levede jeg ene med mit Arbejde - og nu var på een Gang disse Mennesker kommet til mig. Der kom År, hvor jeg oplevede mangt og i en Årrække var mit Liv i nær Kontakt med de Mennesker.

I forstår vist, at jeg aldrig har glemt jeres Fader og hans første Indgreb i mit Liv, da han fik mine Billeder på Århusudstillingen og selv, sammen med Anna, en Dag bankede på min Dør på et stille Kvistatelier i Pileallé - siden foreslog jeres Fader mig til "den Frie Udstilling" - og i Årenes Løb har jeg fået et Brev nu og da, som har forlænget Linjerne.

Det gjorde et stærkt Indtryk på mig, da Ernst nu på min Udstilling fortalte om hvor dårlig jeres Fader var. Men at Afslutningen var så nær, havde jeg ikke tænkt mig. Jeg håber, den ikke har været altfor svær. -

Lige inden jeg rejste fra København stod jeg hos Arnbak og beundrede en Væg som udfyldte af 3 Billeder af jeres Fader, et større Snebillede fra Pilegårdens Omegn i Midten, simpelt og storladent, Landet i Hvile under Vintervej og Kulde men med Hegn og Ris og Træer krydsende det hele, forvarende Livet til næste Sommer. Det var meget smukt, det var vist så sent som fra 1927. Et andet fra samme År og et vist fra 26 - to stille Landskaber - det en en Vej ud mod Aftenhimlen har jeg set engang før - det andet en Gråvejrsgang ved en stille Kyst, ikke megen Farve i noget af dem, men ["men" overstreget] næsten uanselige i Virkningen, men fulde af Liv og Følelse for Motivernes Spændevne.

Jeg gik gerne, når I fører jeres Faders Legeme til det sidste Hvilested et Sted bag i Rækkerne, men jeg må nøjes med at være der i Tankerne, mine Børns Jul holder mig fast her.

Men tag alle en hjertelig Hilsen fra mig, hver især.

jeres hengivne
Sigurd Swane.

[Nederst s. 3 er indsat:] x) fra min Skoletid Ven med Knud Kyhn -

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

[Bagpå side 4, nederst, er skrevet med blyant:] Hermed et Brev
som vi beder dig sende videre til de andre

Malergården. Plejerup fra Grevinge. 23-12-39.

Keere store Forbundsfolk, som jeg kender mere eller mindre og som jeg, med Undtagelse af den yngste lille (som jo ikke er lille mere) engang kende så godt, at jeg ved, at den jeg har set noget til gennem Årene, kender jeg bestemt som gamle Venner og at jeg føler sådan og så for de andre (den lille yngste iberegnet) — kære allesammen, som vi er samlede på Pilegården, i Tankerne er også jeg lidt de der — for at takke og sige Farvel til jeres Fader med det stærke, varme levende Sind.

Da I var Børn oplevede jeg som ung i varmeste Samvær med ham og jeres hjertevarme Moder hans store Udstilling i den store Udstillings Bygning, der blev hans Søs strålende Gemmebrud. Jeg husker ham, overrasket, stamt til Fest og Glæde, vakkert i sin jævnhed, stærkt sind og prodig. De fine Fester ham og jeres Moder blev best til (med en af den havde de også på Guldhalldøner — jeg tror de storte

af jer endnu kan tænke jer jeres Moder fortælle
derom, mindert og ganske imponeret, sådan som
jeg endnu kan høre hendes Stemme) var jeg ikke
med til, men fra dag til dag sætte de mig Stevne
på Udstillingen eller hvor de mødtes med deres
Malervenner, som jeg alle lærte at kende i de
Dage, gamle Theodor Philipsen, Sas og Pæ. Pæter
Hansen og hans Kone, Karl Pechou og jeres "Tante
Marie" og måske flere - ja Karl Jørgensen,
som jeg kendte i Tønderen - - var der flere -
der var mange andre Mennesker - Taknemmen
tror jeg også jeg atter skæftede i de Dage - -
Dit var før Krigen, hvad der end kunde bygge
Mennesker, var der endnu en Sæthed, en Optic
visme i Sindet, som måske kun var Delvis
berettiget, men dog var så indtagende og irreførelse,
så fri som den ikke siden har kunnet findes
i vore Himmelstrøg.

Og inden disse to røde overraskende Mennesker,
som havde opvækket mig ubekendte unge Mand,
fordi de havde glædet sig over mine Billeder
på Aarhusudstillingen i 1909 (antagene fordi jeres
Fader havde siddet i Komiteen og holdt

3) ja desu) inden de var rejst havde de indbudt mig til til Maj at komme til dem i Kerteminde og derfra tage med og til det fjerne vesten udsædte Tynshoved.

Til da havde jeg levet meget isoleret, fra Akademiets i Vennekab, i meget Vennekab med Harald Gjersing og Mesthans^{en} — havde naturligvis truffet andre jevnaldrende, havde gæst hos Zahrtmann og der ogsaa leet Poul Christensen at kende, men mest levede jeg ene med mit Arbejde —

Op nu var ja een Gang disse Mennesker kom med til mig. Der kom Ar, hvor jeg oplevede mangt og i en Anætte var mit Liv i nær Kontakt med de Mennesker. —

I forstaa vist, at jeg aldrig har glemt jeres Fader og hans første Indtryk i mit Liv, da han fik mine Billeder ja Arbejdsstillinger og selv, sammen med Anna, en Dag bankede ja min Dør ja et lille Kvistatelier i Pileallé — uden foreslog jeres Fader mig til den "Trie Udstilling" — og i Arrens Søb har jeg faaet et Brev nu og da, som har forlænget Dagerne.

Det gjorde et stærkt Indtryk ja mig, da Ernst nu
*) fra min Skoleid Ven med Kind Kysen —

Jå min Uddilling fortalte om hvor dærlig jeres Fader
var. Men at Afslutningen var så uer, havde jeg
ikke tænkt mig. Jeg håber, den ikke har været
altfor uer. — —

Sige inden jeg rejste fra København stod jeg hos
Armbak og beundrede en Væg som udfyldte af
3 Billeder af jeres Fader, et større Selskabsbillede
fra Plejgårdens Omegn i Mørken, simpelt og stor-
ladent, Sandet i Hvide under Vintervej og Kilde
men med Højn og Ris og Træer krydsende det hele,
forvarmede Sivet til uer Sommer. Det var
meget smukt, det var vist så smukt som fra
1927. Et andet fra samme År og et vist fra
26 - to lille Sandkaber - det en en Vej ind mod
Apenhimsken har jeg set engang før - det andet
en Græsvejrsdag ved en lille Kyst, ikke uer
Farve i noget af den, ~~men~~ uer uanselige
Virkningen, men fælde af Liv og Følelse for
Motivernes Speendone.

Jeg gik gerne, når I fører jeres Faders Segne
til det midte Hversted et Sted bag i Rakkeme,
men jeg må nøjs med at være der i Tankerne,
minne Børns Jul holder mig fast der.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Men sag alle en kjærlig Hilsen fra mig, hver
især.

eres Aungjæms
Løjtnant Swane.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

